LIBRIS | We know books

Jules Verne

Ocolul Pământului în optzeci de zile

Text repovestit de Elisa Mazzoli
Ilustrații de Emanuela Di Donna

Traducere din engleză de Adrian Ciubotaru

LIBRIS We know books

CUPRINS

CAPITOLUL I – PREGĂTIRI DE PLECARE	7
CAPITOLUL II – TELEGRAMA	19
CAPITOLUL III – FĂRĂ PANTOFI	26
CAPITOLUL IV – ELEFANTUL ȘI PRINȚESA	35
CAPITOLUL V – FURTUNA	44
CAPITOLUL VI – PASSEPARTOUT SPUNE „NU"	57
CAPITOLUL VII – STRĂBĂTÂND PACIFICUL	67
CAPITOLUL VIII – DE LA UN OCEAN LA ALTUL	75
CAPITOLUL IX – CĂPITANUL FOGG	83
CAPITOLUL X – ÎNTOARCEREA LA LONDRA	88

LIBRIS | We know books

LIBRIS | We know books

CAPITOLUL I

PREGĂTIRI DE PLECARE

În 1872, casa cu numărul 7 de pe Saville Row, Londra, era locuită de domnul Phileas Fogg, o persoană misterioasă și, totodată, unul dintre cei mai distinși membri ai înaltei societăți engleze din acea vreme. Avea în jur de patruzeci de ani, era un blond elegant, cu mustață și favoriți proeminenți, palid la chip și cu dantura perfectă. Fruntea compactă și lipsită de riduri scotea și mai mult în vileag figura imperturbabilă și firea cumpănită a acestui bărbat rafinat și frumos.

Într-adevăr, domnul Fogg nu se grăbea niciodată, nu se lăsa stăpânit de emoții și nu se agita cu sau fără pricină. Locuia singur în casa lui, care nu deborda de

lux, dar era destul de confortabilă. Phileas Fogg nu avea nici rude apropiate și nici prieteni, de aceea nu-l vizita nimeni niciodată.

Numele său nu a figurat vreodată în consilii de administrație, în diverse societăți și asociații. Cu o excepție: domnul Fogg era membrul Reform Club-ului din Londra, în care își petrecea o bună parte a zilei, citind ziare și jucând cărți cu alți membri ai clubului. Ieșea din casă în fiecare zi pe la unsprezece și jumătate dimineața și se întorcea fix la miezul nopții. Iar acasă se ocupa, în fond, de două lucruri: de somn și de toaletă.

Era un tip bogat? A călătorit oare pe undeva? Cu certitudine, nu-i lipseau banii, dar nimeni nu ar fi putut spune cum anume își agonisise averea. Fogg vorbea extrem de puțin și, din această cauză, părea și mai misterios decât era în realitate.

Dat fiind că omul nu-și schimba nicicând programul și tabieturile, despre el nu se putea spune că ar fi cutreierat lumea în lung și-n lat. Și totuși, se pare că a făcut-o (cu picioarele sau cu imaginația), deoarece cunoștea în amănunt toate hărțile geografice și deseori

îi corecta, cu maximă punctualitate, pe cei care relatau inexact peripețiile altor călători și exploratori.

Phileas Fogg tocmai îl concediase pe unicul său servitor, James Foster, pentru că acesta îi adusese apa de bărbierit nu la 86° Fahrenheit, ci la 84°. Evenimentul s-a produs pe 2 octombrie 1872 și, în aceeași zi, Fogg a hotărât să-și angajeze un alt valet.

Acum, distinsul gentilom stătea nemișcat în fotoliu, cu picioarele lipite soldățește, cu mâinile pe genunchi, cu corpul drept și cu capul sus, urmărind acul ceasornicului pe care i-l dăruise bunicul. Pe la unsprezece și jumătate, s-a auzit un ciocănit în ușa salonului.

– Mă numesc Jean Passepartout! s-a prezentat nou-venitul. Era un parizian get-beget, de vreo treizeci de ani, cu ochi albaștri,

LIBRIS We know books

brunet, trupeș, rumen la față și cu buzele groase, proeminente.

– Ești francez și te cheamă John? l-a întrebat Fogg.

– Numele meu este Jean, dacă nu se supără domnul! a precizat Passepartout. Iar porecla* îmi explică însușirea firească de a ieși din orice încurcătură. Una peste alta, sunt un băiat de treabă, domnule, iar ca să fiu cinstit până la capăt, am să vă spun că am practicat mai multe meserii: am fost și cântăreț ambulant, și călăreț de circ, și sergent de pompieri și chiar profesor de gimnastică.

În clipele următoare, Jean i-a povestit lui Phileas că părăsise Franța natală acum cinci ani și că venise în Anglia ca să devină valet la domnii din înalta societate. Auzind că Phileas Fogg e o persoană sedentară și echilibrată, Passepartout a hotărât să-și încerce norocul

* *Passe-partout* este o cheie cu care se poate deschide orice broască.